

Millenniumi passió a Kőhegyen (II. rész)

Lesz-e passiójáték június 12-én, Pünkösöd napján, a Kőhegyen? Ha minden igaz, igen. Cikkünk első részében arról írtunk, hogy baj van az eredeti helyszínen való megrendezéshez szükséges környezetvédelmi engedély megszerzésével. Azóta azt a tájékoztatást kaptuk, hogy az engedély megvan. Továbbá arról is írtunk, hogy a különböző érdekcsoportok csatározása miatt nem tudni, hogy az Európai Passió tagja, az 1996. évi egyszeri, a művelődési házban tartott Passió játék fő szervezője, Bakk István kezében marad-e a szervezés, vagy az újonnan alakult bizottság megbízottjának, Hauser Péternek, a Német Kisebbségi Önkormányzat vezetősége tagjának lesz-e joga ellátni az ezzel kapcsolatos feladatokat. Azóta Bak István kijelentette: segíteni fogja Hauser Pétert a munkában. Túl szép? Lehet. Ami biztos: minden érintett fél arra kérte lapunkat, hogy bármennyire is fontos a tisztánlátás, most mégse a nemes cél háttérében zajló kevésbé nemes vitákról írjunk, hanem inkább invitáljuk meg az embereket az eseményre. Hát tegyük ezt!

– Mít gondol, miért él még napjainkban is a vágy az emberekben, hogy Krisztus szenvedéstörténetét újra és újra felelevenítsék, átéljék? – kérdeztük Bakk Istvánt.

– A karácsony mellett a feltámadás nagyon fontos a keresztény kultúrkörben. Krisztus kereszttútja és feltámadása az emberiség csodálatos és megrázó története. Általa a hívő ember újra indítja önmagát, lehetőséget kap a megtisztulásra. A keresztény értékrend birtokában kialakul a belső egyensúly, ami a jogon túl is szabályoz. Az elmúlt kétezer év sok szörnyűséget produkált. A valóban keresztény ember a párbeszéd oldaláról közelít, sajátja a tolerancia és elfogadja a másságot. Azt hiszem ezek miatt fontos újra és újra felidézni a passiót.

– Ön már szervezett passiójátékot. Miért tartotta fontosnak ezt?

– Számomra családi hagyomány a történelmi tradíciók ápolása. Őseim 1848-ban Székelyföldön jelentős szerepet vállaltak, templomokat, iskolákat építettek, múzeumokat támogattak. Magam is célul tűztem ki, és rendkívül fontosnak tartom, hogy a katolikus értékek ne tűnjenek el, ne semmisüljenek meg. A több mint hatvan év előtti színhely a Kőhegyen alkalmas arra, hogy Közép-Európa legszínvonalasabb népi színjátéka felelevenedjen. Ugyanakkor kívánatos, hogy a mai kornak megfelelően – követve a fejlődést – új köntösbe öltözzön. Lehetőség kínálkozik arra, hogy Európa más országaiból, mondjuk a francia, olasz, spanyol passiók is bemutatkozhatnak itt. Sokat profitálhatna ebből Budaörs városa. Itt jegyzem meg, hogy ma már Európa negyvenöt településén rendeznek, illetve szándékoznak előadni passiójátékot. Sokak számára legismertebb Csíksomlyó és Oberammergau neve, de ez nem azt jelenti, hogy ezek jelentősebbek lennének. Hiszen minden település számára a sajátja a legfontosabb.

– Az 1996-os budaörsi passiót a Bakk Endre Kanonok Alapítvány jegyezte. Hogyan jött létre ez az alapítvány?

– A kulturális értékek megmentésére hoztam létre 1990-ben a Bakk Endre Kanonok Alapítványt, konkrétan többek között a csíksomlyói és egyidejűleg a budaörsi passiójátékok felelevenítésére. A kezdeményezést akkor támogatták kormányfők, országgyűlési képviselők, polgármesterek. Majd 1991. október 11-e és 23-a között Budaörsön megrendeztünk egy eseményekben gazdag ünneppsorozatot. Egyháztörténeti-, nemzetiségi-, és történelemszemináriumok zajlottak. Habsburg Ottó is részt vett édesapja, IV. Károly emléktáblájának avatásán. Ezt kö-

és a támogatását százszázaléig élvezem. Ez a szövetség elsőként hajtott végre integrációs célokat. Tagjai lengyel, cseh, olasz, spanyol, francia, román, holland, svájci, belga, német, osztrák passiók és mi magyarok. Így kerültem kapcsolatba egy olasz kulturális egyesülettel, ami gyümölcsöző volt a budaörsi 1. számú Általános Iskola számára. Csereüdvözlésekre, közös rendezvényekre került sor.

– Az idei vita után megszűnik az alapítvány, vagy vannak tervei?

– Természetesen nem szűnik meg, hanem részt vesz más passió játékok

vetően 1992-ben jelen voltam azon a nagyszabású találkozón Párizsban, ahol bemutatkoztak az európai passiók. Amikor Budaörs neve elhangzott, a résztvevők felállva tapsoltak. Mi olyan szellemiséget vittünk magunkkal, ami egybecsengett a már megfogalmazódott törekvésekkel: kulturális értékek megőrzése Európában, politikamentesen. A következő lépés volt, hogy 1996-ban a burgenlandi Margitbányán létrejött az Európa Passió Szövetség, melynek alapító tagja vagyok

szervezésében, Csíksomlyón majd Budapesten, Egerben, Székesfehérvárról. Budaörsön azonban 2000. után az alapítvány valóban nem kíván a budaörsi passió fölött tovább bábáskodni. De nem elsősorban a viták miatt, hiszen a cél eleve a passió beindítása volt, és úgy tartom jónak, hogy a továbbiakban az önkormányzat, az egyházak, a civilszervezetek, illetve maga a közösség működtesse és tartsa ébren az ősi hagyományt.

(Kiseller–Steinhauser)